

for Indstillingen, ikke er ganske correct; thi den udtaler en Billigelse af en Udbetaling, om hvilken Ministeren i mine Tanker var berettiget til at sige: Jeg behøver ikke en saadan Billigelse, jeg er ifølge Finantsloven berettiget til at afholde denne Udgift af Contoen for uforudseelige og extraordinaire Udgifter. Jeg troer derfor, at det er rigtigst at fastholde Revisionens Indstilling.

Formanden: Den ærede Landstingsmand fastholder altsaa Revisionens Indstilling?

Wessely: Ja! Hvis altsaa ved Afstemningen Udvalgets Forslag forkastes, staaer Revisionens Indstilling.

Ordføveren: Udvalget er fuldkommen enigt med Revisoratet og det ærede Medlem, der sidst talte, i to Punkter; for det Første nemlig ei alene deri, at Udgiften 5408 Rd. 76 $\frac{1}{2}$ retteligt er afholdt af Statskassens Midler, men ogsaa deri, hvad der jo har været Gjenstand for Forhandling, at denne Sag dermed definitivt er afgjort, det vil sige, at der ikke er Anledning til at forfølge det Spørgsmaal videre, hvorvidt der derfor kunde være at søge Regres nogetsteds; og Udvalget er ligeledes enigt i, at Posten ligefrem er en extraordinair Udgift, og altsaa ikke behøvede Billigelse, dersom den kunde have været afholdt af det til extraordinaire Udgifter bevilgede Beløb. Det er derfor, om jeg maa bruge det Udtryk, en Smagssag, om man vil udtrykke dette ved at knytte Billigelsen særligt til den Sum, som har foranlediget Overtredelsen, eller til det Beløb, hvormed Contoens Over-

skridelse derved er bevirket. Jeg skal ikke nægte, at jeg troer, at den af Revisionen fulgte Udtryksmaade er den regnskabsmæssigt correcteste.

Wessely: Ja, det er just det Sidste, som den ærede Ordfører har anført, der har givet mig Anledning til at tage Ordet. Her er ikke Spørgsmaal, om Bevillingen skal finde Sted eller ikke, men hvorvidt en Postering — og som saadan betragter jeg Udvalgets Indstilling — er correct udtrykt. Det er dette, hvori jeg er enig med den ærede Ordfører, at denne ikke er saa correct som Revisionens Indstilling.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Indstilling til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegning, Postvæsenet vedkommende, Antegningspost 6:

„Udgiften, 5408 Rd. 76 $\frac{1}{2}$, billiges“
forkastedes eenstemmigt med 37 Stemmer.

Som Følge deraf stod Statsrevisionens Indstilling tilbage, saalydende:

„Udgiften, 1746 Rd. 87 $\frac{1}{2}$, billiges.“

2) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegninger, Postvæsenet vedkommende, Antegningsposter 2, 3, 4, 5, 6 (med den ved den foregaaende Afstemning vedtagne Forandring) og 7 — see Anhang B, Sp. 104 og 105 —

vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.